

sikkerhedsgarantier samt organisering af tilsyn og ansvar), og de regulerer disse forhold mere detaljeret end denne rammeafgørelse. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i disse retsakter, navnlig bestemmelserne om Europol, Eurojusts, SIS's og CIS's funktionsmåde samt de bestemmelser der giver medlemsstaternes myndigheder direkte adgang til datasystemer i visse andre medlemsstater, berøres ikke af denne rammeafgørelse. Det samme gælder databeskyttelsesbestemmelserne om automatisk videregivelse mellem medlemsstater af DNA-profiler, fingeraftryksoplysninger og nationale registreringsdata for motorkøretøjer i henhold til Rådets afgørelse om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

(24b) I andre tilfælde er anvendelsesområdet for bestemmelserne om databeskyttelse i retsakter vedtaget på basis af afsnit VI i EU-traktaten mere begrænset. Ofte stilles der i disse retsakter specifikke betingelser til den medlemsstat, der modtager personoplysninger fra andre medlemsstater med hensyn til det formål, hvortil den kan anvende de pågældende oplysninger, mens der med hensyn til andre aspekter af databeskyttelse henvises til Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 eller til national lovgivning.

I det omfang bestemmelserne i de retsakter, der opstiller betingelser for de modtagende medlemsstater med hensyn til anvendelse eller yderligere videregivelse af personoplysninger, er mere restriktive end de tilsvarende bestemmelser i denne rammeafgørelse, bør førstnævnte bestemmelser også fortsat gælde. For så vidt angår alle andre aspekter bør reglerne i denne rammeafgørelse imidlertid finde anvendelse.

(25) Denne rammeafgørelse berører ikke Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med databehandling af personoplysninger, til lægsprotokollen til denne konvention af 8. november 2001 eller Europarådets konventioner om retligt samarbejde i kriminalsager.

(26) Målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelse af fælles regler for beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af med-

lemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Rådet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5 og EU-traktatens artikel 2. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(27) Det Forenede Kongerige deltager i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁸⁾.

(28) Irland deltager i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.

(29) For Islands og Norges vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁹⁾.

(30) For Schweiz' vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse